

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3Sžo/33/2014                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 6013201794                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 25.05.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Ivan Rumana              |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:6013201794.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudcov JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu: Okresná prokuratúra Banská Bystrica, Partizánska cesta č. 1, Banská Bystrica, proti žalovanému: Mesto Banská Bystrica, Československej armády č. 26, Banská Bystrica, o preskúmanie rozhodnutia - Opatrenia žalovaného č. OVZ-DS-148761/16511/2011, ev. č.: Urč. 12411/DS/Vo zo dňa 31.08.2011, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/327/2013-21 zo dňa 5. februára 2014, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/327/2013-21 zo dňa 5. februára 2014 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

### Odôvodnenie

#### I.

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom č. k. 23S/327/2013-21 zo dňa 5. februára 2014 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia - Opatrenia žalovaného č. OVZ-DS-148761/16511/2011, ev. č.: Urč. 12411/DS/Vo zo dňa 31.08.2011, vydaného podľa § 61 ods. 2 písm.

a) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke podľa § 3 ods. 2 a ods. 7 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len cestný zákon) a podľa § 2 ods. 2 zákona č. 534/2003 Z.z. o organizácii štátnej správy na úseku cestnej dopravy a pozemných komunikácií, ktorým bolo určené použitie trvalých dopravných značiek a zariadení na miestnej komunikácii, Trieda SNP v blízkosti Mestského úradu. Opatrenie bolo vydané na základe žiadosti Mestského úradu v Banskej Bystrici po odsúhlasení návrhu dopravného značenia Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Slovenskej republiky - Okresným Dopravným inšpektorátom v Banskej Bystrici.

Protestu prokurátora zo dňa 29.07.2013 žalovaný nevyhovel a predložil vec na rozhodnutie Obvodnému

úradu pre cestnú dopravu a z pozemné komunikácie v Banskej Bystrici, ktorý takisto protestu nevyhovel.

Krajský súd po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného dospel k záveru, že je v súlade so zákonom.

Poukázal na znenie § 61 ods. 2 písm. a) zákona číslo 8/2009 Z.z. o cestnej premávke § 3 cestného zákona, § 16 ods. 1 cestného zákona a uviedol, že mal zo spisu preukázanú skutočnosť, že žalovaný za účelom zriadenia nových parkovacích miest požiadal o posúdenie návrhu príslušný policajný orgán - dopravný inšpektorát. Prílohou súhlasného stanoviska policajného orgánu bol aj projekt dopravného značenia. Ten z hľadiska ochrany záujmov bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky súhlasil s upraveným dopravným značením na danej ulici a vyznačenie nových parkovacích miest.

Súd súhlasil so stanoviskom žalovaného, ktorý poukázal na citované ustanovenia zákonov a k námietke žalobcu ohľadom nezákonného postupu z dôvodu absencie stavebného konania uviedol, že sa jedná o samostatné povoľovacie konania, ktorých vzájomná podmienenosť či vecná a časová súvislosť nie je upravená žiadnym zákonným ustanovením a neexistuje dôvod na zrušenie určenia vo väzbe na ustanovenie § 16 ods. 1 cestného zákona. Žalobca síce uznal zákonnosť rozhodnutia, namietal predchádzajúci postup správneho orgánu, v ktorom absentuje stavebné konanie.

Podľa krajského súdu, namietané okolnosti nie sú dôvodom na zrušenie opatrenia o určenie použitia dopravných značiek vzhľadom na existujúci stav na miestnej komunikácii, aj keď vytvorený nezákonným postupom, relevantnou skutočnosťou by bol chýbajúci súhlas príslušného dopravného inšpektorátu. Zmenený stav na komunikácii si vyžiadala doplnenie dopravného značenia, ku ktorému došlo vydaním napadnutého opatrenia. Dožadovať sa zrušenia opatrenia, ktoré doplnilo dopravné značenie vzhľadom na novo vytvorenú situáciu na pozemnej komunikácii sponchybnosťou absencie stavebného konania, súd považoval za neopodstatnené. Z dôvodu potreby zachovania dopravného značenia a určenia jeho použitia bolo vydané v súlade s ustanoveniami cestného zákona a zákona číslo 135/2009 Z.z. s cieľom zvýšiť bezpečnosť premávky. V prípade zrušenia daného opatrenia by sa jednalo o prísne formalistické rozhodnutie, ktoré by mohlo znamenať ochromenie, až úplné vylúčenie premávky na predmetnej pozemnej komunikácii. Bez osadenia doplneného dopravného značenia na základe napadnutého opatrenia by nastal stav právnej neistoty pri posudzovaní priestupkov na úseku cestnej premávky, mohlo by dôjsť k zvýšeniu dopravných nehôd, škodových udalostí.

Z uvedených dôvodov Krajský súd žalobu zamietol a rozhodol aj o trovách konania.

## II.

Žalobca v odvolaní voči predmetnému rozsudku uviedol, že predmetná miestna komunikácia, na ktorej boli realizované zmeny, je podľa slovenskej technickej normy číslo 736110 kategórie C 3 vedená ako smerovo nerozdelená a plní funkciu vo vnútri obytných útvarov. Vložením parkovacích pásov do stredu miestnej komunikácie vznikla smerovo rozdelená, obojstranne jednosmerná komunikácia, čím došlo k zmene pôvodnej komunikácie a na jeho telese došlo k vytvoreniu parkoviska. Došlo nielen k zmene vzhľadu stavby, ale aj spôsobu užívania, keď sa do stredu miestnej komunikácie umiestnil parkovací pás, čím sa zmenilo zaradenie komunikácie ako zmiešanej na obojstranne jednosmernú. Uvedené zmeny je potrebné posudzovať ako zmeny podľa § 16 ods. 1 cestného zákona, teda za zmeny vyžadujúce stavebné povolenie a nielen ohlásenie.

Miestna komunikácia je stavbou podľa § 43a ods. 1 zákona číslo 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len stavebný zákon). Zákonný postup by v tomto prípade predstavovalo prebehnutie stavebného konania v zmysle zásad stavebného zákona a až následné osadenie dopravných značiek a zariadení opatrením.

Je potrebné konštatovať, že k určeniu dopravných značiek a dopravných zariadení došlo zákonným

spôsobom, keďže sa naň nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Tieto však slúžia len na usmernenie premávky v okolí parkoviska a nie na jeho legalizáciu. Samotným určením dopravných značiek nie je možné vytvoriť parkovisko a parkovaciu plochu.

Podľa názoru žalobcu, je v rozpore so zákonom osadenie dopravných značiek a dopravných zariadení na stavbu, ktorá vôbec neprešla stavebným konaním. Nesúhlasil s právnym názorom krajského súdu, že absencia stavebného konania nie je relevantná privodiť zrušenie opatrenia vzhľadom na existujúci stav a na miestnej komunikácii ani v prípade, ak bol vytvorený nezákonným postupom.

Absenciou stavebného konania argumentovali vlastníci susedných pozemkov, na ktorých sú postavené garáže (ktorí podali podnet žalobcovi z dôvodu sťaženia prístupu k svojim nehnuteľnostiam), ktorí prišli o možnosť vyjadriť sa k uskutočneným zmenám. Konaním žalovaného boli ukrátení na svojich právach a bola im odopretá možnosť podať prípadné námietky.

Z uvedeného dôvodu by v prípade zrušenia opatrenia o určenie dopravného označenia nedošlo formalistickému rozhodnutiu ale k zavedeniu právneho stavu.

Žiadal zrušiť rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica číslo 23 S /327/2013 zo dňa 05.02.2014 spolu s opatrením číslo OVZ-DS-148761/16511/2011, Ev. č.: Urč. 12411/Ds/Vo zo dňa 31.08.2011 o určení použitia dopravných značiek a dopravných zariadení a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí, špeciálnemu stavebnému úradu Banská Bystrica, ktorého pôsobnosť vykonáva stavebný úrad Banská Bystrica na začatie stavebného konania, po vykonaní ktorého bude možné osadenie dopravného značenia na legálnu stavbu.

### III.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu vyjadril nesúhlas s tvrdením žalobcu, že na miestnej komunikácii bolo postavené parkovisko. Jeho opatrením došlo k vzniku smerovo rozdelenej obojstranne jednosmernej komunikácie, pričom táto je stále miestnou komunikáciou a nesprávny je záver žalobcu, že došlo k zmene spôsobu užívania.

Poukázal na cestný zákon, ktorý obsahuje definíciu miestnej komunikácie, ktorá je stotožnená aj s pojmom „parkovisko“ a citoval § 4b ods. 1 cestného zákona. Nesúhlasil s tvrdením, že bola vytvorená nová stavba, nekryté parkovisko podľa § 16 ods. 1 cestného zákona, a že pred vydaním opatrenia malo prebehnúť stavebné konanie. V danom prípade nová stavba vytvorená nebola, a teda nebol vyžadovaný postup podľa § 16 ods. 1 cestného zákona.

V danom prípade nedošlo k činnosti, ktorá je uvedená v § 16 ods. 1 a ktorá je podmienená stavebným konaním (nanesenie nového povrchu na už existujúcu miestnu komunikáciu, či inej stavebnej úprave cestného telesa), čo preukazujú aj snímky danej komunikácie, ktoré žalovaný priložil k vyjadreniu. Opatrenie bolo vydané v súlade s príslušnými ustanoveniami cestného zákona, ako aj zákona o cestnej premávke.

Žalobca sa v odvolaní uviedol, že vlastníci garáží majú sťažený prístup k svojim nehnuteľnostiam, pričom nešpecifikoval v čom spočíva sťažený prístup.

Práve opatrením došlo k usmerneniu organizácie dopravy a k odstráneniu predošlého stavu, keď dochádzalo na oboch stranách miestnej komunikácie k parkovaniu motorových vozidiel. Vlastníci garáží pri výjazde z garáží na miestnu komunikáciu nie sú nijako obmedzovaní vo svojich vlastníckych právach.

Z uvedených dôvodov žiadal rozsudok Krajského súdu potvrdiť.

### IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu a dospel k záveru, že tomuto odvolaniu nemožno priznať úspech.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk).

Podľa § 20 ods. 1 a 2 písm. b/ zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o prokuratúre) o prokuratúre,

(1) Prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy v rozsahu ustanovenom týmto zákonom.

(2), písm. b), orgánmi verejnej správy sa na účely tohto zákona rozumejú orgány územnej samosprávy.

Podľa § 26 ods. 1 zákona o prokuratúre, protest proti opatreniu podáva prokurátor orgánu verejnej správy, ktorý nezákonné opatrenie vydal.

Podľa § 26 ods. 3 zákona o prokuratúre, ak orgán verejnej správy protestu prokurátora nevyhovie alebo mu vyhovie iba čiastočne, je povinný do 30 dní od doručenia protestu predložiť protest spolu so spisovým materiálom na rozhodnutie svojmu bezprostredne nadriadenému orgánu alebo dozeraúcemu orgánu určenému osobitným predpisom; ústredný orgán štátnej správy predloží protest prokurátora na rozhodnutie vláde Slovenskej republiky.

Podľa § 69 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej v texte uznesenia „Správny poriadok“), ak takto správny orgán plne nevyhovie protestu sám, je povinný predložiť ho spolu so spisovým materiálom v lehote určenej v proteste, a ak lehota nie je určená, do 30 dní na rozhodnutie nadriadenému správnomu orgánu najbližšie vyššieho stupňa (§ 58).

Podľa § 58 ods. 1 Správneho poriadku, ak osobitný zákon neustanovuje inak, odvolacím orgánom je správny orgán najbližšieho vyššieho stupňa nadriadený správnomu orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Podľa § 2 ods. 1 písm. c) zákona č. 534/2003 Z.z. o organizácii štátnej správy na úseku cestnej dopravy a pozemných komunikácií a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon číslo 534/2003 Z.z.), orgánom štátnej správy na úseku cestnej dopravy a pozemných komunikácií sú obvodné úrady pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie (ďalej len "obvodný úrad dopravy").

Podľa ust. § 61 ods. 1 a ods. 2 písm. a) zákona o cestnej premávke,

(1) Dopravné značky a dopravné zariadenia sa smú používať len v takom rozsahu a takým spôsobom, ako to nevyhnutne vyžaduje bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky.

(2) Použitie dopravných značiek a dopravných zariadení v jednotlivých prípadoch určuje:

a) orgán podľa osobitného predpisu; použitie dopravných značiek, ktoré upozorňujú na železničné priecestie, a dopravnej značky, ktorá prikazuje vodičovi dať prednosť v jazde, ak sa má umiestniť pred železničným priecestím, tento orgán prerokuje aj s Úradom pre reguláciu železničnej dopravy,

Podľa ust. § 3 ods. 2, 8 a 8 cestného zákona,

(2) miestnu štátnu správu vo veciach miestnych komunikácií a účelových komunikácií vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy. Obce na miestnych komunikáciách a na účelových komunikáciách určujú použitie dopravných značiek, dopravných zariadení a povoľujú vyhradené parkoviská. Obce v rámci preneseného výkonu štátnej správy prejednávajú priestupky podľa § 22c na úseku miestnych komunikácií a účelových komunikácií.

(7) Na činnosti podľa odseku 2 druhej vety, odseku 3 písm. a), b), c), e), f), h), i), j), k), l), m), n), p), q) a r), odseku 4 písm. e), f) a g) a odseku 5 písm. d), f) a g) sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

(8) Cestný správny orgán a obec môžu určovať používanie dopravných značiek, dopravných zariadení a povoľovať vyhradené parkoviská podľa odseku 2, odseku 4 písm. f) a odseku 5 písm. f) len so súhlasom dopravného inšpektorátu.

Podľa § 16 ods. 1 až 3 cestného zákona,

(1) Na začatie stavby diaľnice, cesty alebo miestnej komunikácie a na ich zmeny je potrebné stavebné povolenie, ktoré vydáva špeciálny stavebný úrad (§ 3a), ak ďalej nie je ustanovené inak.

(2) Ohlásenie špeciálnemu stavebnému úradu postačuje na

a) stavebné úpravy cestného telesa a súčasti pozemnej komunikácie, ktorými sa nezasahuje do ich nosnej konštrukcie, nezvyšuje sa ich stále zaťaženie, nemení sa vzhľad stavby, ani spôsob užívania,

b) udržiavacie práce na cestnom telese a na súčastiach pozemných komunikácií, ktoré by mohli ovplyvniť stabilitu stavby, jej vzhľad alebo životné prostredie v okolí pozemnej komunikácie,

c) udržiavacie práce na stavbe, ktorá je kultúrnou pamiatkou.

(3) Stavebné povolenie, ani ohlásenie špeciálnemu stavebnému úradu sa nevyžaduje na udržiavacie práce,

a) ktorých vykonávanie nemôže ovplyvniť stabilitu stavby, jej vzhľad ani životné prostredie v okolí pozemnej komunikácie,

b) ktorými nedochádza k zmene šírkového usporiadania pozemnej komunikácie ani k zmene jej smerového alebo výškového priebehu trasy,

c) ktoré nevyžadujú uzávierku pozemnej komunikácie,

d) ktorými sa nezasahuje do práv vyplývajúcich

1. zo styku pozemnej komunikácie s dráhou alebo inou komunikáciou, s vedeniami každého druhu alebo s vodnou stavbou, alebo

2. z pripojení na cesty, miestne komunikácie a účelové komunikácie a z vjazdov na susedné nehnuteľnosti a z výjazdov z nich.

Podľa § 85 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom konaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len stavebný zákon), stavbu možno užívať len na účel určený v kolaudačnom rozhodnutí, prípadne v stavebnom povolení. Zmeny účelu užívania stavby, ktoré spočívajú v zmene spôsobu užívania stavby, jej prevádzkového zariadenia, v zmene spôsobu a v podstatnom rozšírení výroby alebo činností, ktoré by mohli ohroziť život a zdravie ľudí alebo životné prostredie, vyžadujú rozhodnutie stavebného úradu o zmene v užívaní stavby; na konanie o zmene v užívaní stavby sa vzťahujú primerane ustanovenia § 76 až 84.

Z gramatického aj teleologického výkladu ust. § 85 ods. 1 stavebného zákona možno dospieť k záveru, že stavebné povolenie je potrebné aj pri zmene v spôsobe užívania stavby, ktoré nie sú stavebnými zmenami, ale vzhľadom na ich vplyv na životné prostredie, život a zdravie ľudí, bezpečnosť práce a technických zariadení je potrebné povoľovacie konanie.

Podľa názoru žalobcu, opatrením žalovaného o určení použitia dopravných značiek a dopravných zariadení na miestnej komunikácii došlo k takej zmene užívania stavby, ktorá si vyžadovala tomu predchádzajúce stavebné povolenie.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že nové dopravné značenie sa vzťahovalo k miestnej komunikácii umiestnenej na pozemku parcelné číslo: KN -C 5476 v katastrálnom území J., ktorého spôsob využitia je vedený ako " pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba - cestná, miestna a účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník, nekryté parkovisko a ich súčasti". Na miestnej komunikácii nedošlo k žiadnej stavebnej úprave, k rozšíreniu, zúženiu, či inej stavebnej činnosti.

Po zmene dopravného značenia došlo len k zmene v spôsobe odstavenia motorových vozidiel, ktoré pred zmenou v dopravnom značení bolo možné zaparkovať po oboch okrajoch vozovky (po zmene

dopravného značenia došlo k umožneniu odstavovania vozidiel v strede komunikácie) a zmene spôsobu jazdy na vozovke. Zo žaloby, ani z obsahu spisu nevyplyva, že by takáto zmena v spôsobe voľného parkovania vozidiel, a spôsobe jazdy mala vplyv na životné prostredie, život a zdravie ľudí, bezpečnosť práce a technických zariadení, ako to vyplýva z citovaného ustanovenia stavebného zákona.

Podľa názoru najvyššieho súdu, vydaním opatrenia, ktorým bolo určené použitie dopravných značiek a dopravných zariadení došlo k zmene organizácie dopravy na miestnej komunikácii a nie k zmene užívaniu stavby, ako to tvrdil žalobca. Je zrejme, že miestna komunikácia pred vydaním napadnutého opatrenia i po ňom bola a je využívaná účastníkmi v cestnej premávke a nedošlo k zmene jej využitia. Pred i po vydaní napadnutého rozhodnutia slúži na jazdu vozidlami i voľné parkovanie (okrem iného).

Zo strany žalobcu neboli predložené žiadne dôkazné prostriedky, ktoré by svedčili o potrebe predchádzajúceho stavebného konania za účelom ochrany práv a záujmov iných osôb - užívateľov garáží existujúcich popri miestnej komunikácii. Z fotodokumentácie priloženej do spisu žalobcom vyplýva, že zmenou organizácie cestnej premávky na uvedenej komunikácii došlo k uvoľneniu okraja vozovky, predtým zrejme obsadenej parkujúcimi vozidlami tak, že užívatelia garáží majú lepšiu možnosť vjazdu a výjazdu z týchto garáží. Z obsahu protestu prokurátora ani zo žaloby nevyplyva, že by zo strany prokuratúry bolo zisťované, či vlastníci a užívatelia dotknutých garáží vybudovaných popri miestnej komunikácii, skutočne boli ukrátení alebo obmedzení vo výkone svojich práv a akým spôsobom došlo k zásahu do týchto práv ako to tvrdil žalobca.

Podľa názoru odvolacieho súdu, vydaním opatrenia nedošlo ani k zmene prevádzkového zariadenia, spôsobu a v podstatnom rozšírení výroby alebo činností, ktoré by mohli ohroziť život a zdravie ľudí alebo životné prostredie, vyžadujúce si stavebné povolenie, tak ako to predpokladá ust. § 85 ods. 1 stavebného zákona.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu, postupu a rozhodnutia krajského súdu, dospel najvyšší súd k záveru, že prvostupňový súd dostatočne zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil a vysporiadal sa s relevantnými námietkami žalobcu. Odvolací súd sa s jeho názorom stotožnil.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.